

**DE VOLGENDE GENERATIE VOORTBRENGEN
VOOR HET GEMEENTELEVEN**

Boodschap 5

**Meewerken met God voor Zijn beweging als ouders
die hun kinderen toevertrouwd zijn om hen te doen ontwikkelen
en op te voeden in de Heer**

Schriftlezing: Mt. 6:33; Ef. 6:4

- I. De vervulling van Gods economie vereist onze medewerking, en om mee te werken met God betekent om verbonden te zijn met Christus en één wandel met Hem te hebben door één leven—Joh. 14:19b; 6:57; Gal. 2:20:**
- A. God heeft er Zijn hart op gericht om Zijn economie uit te voeren; Gods economie is niet alleen dat wij goed, geestelijk, heilig of overwinnend zouden zijn; Hij verlangt noch een goede noch een slechte mens maar een God-mens—Ef. 1:9-11; 1 Joh. 3:2.
 - B. In plaats van God onrechtmatig in bezit te nemen door te bidden voor onze welvaart, gezondheid of ons gezin zonder enige inachtneming van Gods economie, behoren we te bidden, leven en personen te zijn volgens Gods hart en voor Zijn economie—1 S. 4:3; Hag. 1:2-5; Op. 4:11; Ef. 1:9-11.
 - C. Alle dingen die noodzakelijk zijn voor ons menselijk bestaan dienen onder een goddelijke beperking te zijn; alles wat onze behoefte overstijgt wordt iets werelds en frustreert ons van de economie van Gods doel; in alles moet Gods economie de beslissende factor zijn—verw. Mt. 24:38.
 - D. Wanneer Gods economie uitgevoerd wordt onder zijn volk dan zijn zij gezegend—1 S. 7:1-5:
 - 1. Ons welzijn, ons welbehagen, is verbonden met het uitvoeren van Gods economie en we behoren niet ons welzijn te zoeken buiten Gods economie—Mt. 6:33.
 - 2. We behoren voor onszelf geen welvaart te verwachten; veel meer zouden we moeten verwachten dat de Heer door ons zoveel mogelijk zal doen om Zijn economie te volbrengen.
- II. De gemeente kan niet verder gaan als de ouders geen gewaarwording hebben dat hen iets is toevertrouwd; God heeft een menselijk lichaam, samen met zijn ziel, in onze handen gegeven; we willen voorkomen dat onze kinderen later weer gered moeten worden van de wereld—Gn. 48:9; Ps. 127:3; Js. 8:18:**
- A. Het is niet goed als we niet voor onze kinderen zorgen; onthoudt alsjeblieft dat het de verantwoordelijkheid is van de ouders om ervoor te zorgen dat hun kinderen op de juiste weg belanden—Ps. 127:3.
 - B. Wanneer de kinderen jong zijn, zijn ze in onze handen en kunnen ze niet veel zelf doen; als je niet streng voor jezelf bent, zul je ook niet streng voor hen zijn; wij moeten beseffen dan ouders zelfbeheersing moeten beoefenen en hun eigen vrijheid op moeten offeren—verw. Joh. 17:19.
 - C. Nadat de gemeente het evangelie verkondigt en mensen gered worden, krijgt zij met allerlei problemen te maken die deze mensen in hun gezinnen hebben; maar als ouders de verantwoordelijkheid nemen voor het goed opvoeden van hun kinderen en als hun kinderen in de gemeente worden grootgebracht, zal de gemeente bevrijd worden van de helft van haar last—2 Tim. 3:15; 1:5.
- III. We behoren de kinderen op te voeden in de discipline en vermaning van de Heer; we moeten hen vertellen wat een juiste christen is door hen de discipline van de Heer te leren—Ef. 6:4:**
- A. Ouders moeten hun kinderen helpen om de juiste dingen na te streven; hoe wij leven

heeft invloed op waar onze kinderen naar streven; ouders moeten leren om de ambities van hun kinderen de juiste kant op te leiden—2 Kor. 5:9.

- B. Veel ouders ontwikkelen de trots van hun kinderen en moedigen hen aan om ijdele roem na te jagen door hen met complimenten te overladen in het bijzijn van anderen; we hoeven hun gevoel van eigenwaarde niet te beschadigen, maar we moeten ze wel op hun trots wijzen—Spr. 16:18; Fil. 2:3; 1 Pe. 5:5.
- C. Een christen behoort te weten hoe hij anderen moet waarderen; het is makkelijk om overwinnend te zijn maar het is moeilijk om tegenslag te accepteren; wanneer onze kinderen tegenslag ervaren, moeten we hen leren om hun tegenslag met gratie te accepteren—Fil. 2:3-4.
- D. Van jongs af aan behoren we onze kinderen de kans te geven hun eigen keuzes te maken; we moeten niet alle keuzes voor hen te maken tot ze achttien of twintig zijn want dan zal het onmogelijk zijn voor hen om keuzes te maken wanneer ze volwassen zijn—verw. Dt. 30:19; Jr. 21:8.
- E. Als christenen moeten we onze kinderen trainen om hun eigen zaken goed op orde te houden; we moeten hen te kans geven om voor hun persoonlijke eigendommen te zorgen, om voor hun eigen schoenen, sokken en andere zaken te zorgen; laat hen van jongs af aan weten hoe ze met dingen om moeten gaan—Spr. 22:6.

IV. De manier waarop een kind opgroeit hangt af van de sfeer in het gezin; ze moeten met liefde opgevoed worden en liefde in het gezin ervaren—verw. 1 Tes. 2:7-8:

- A. De helft van het werk van de gemeente kan gedaan worden door goede ouders; dit werk is echter nu op onze schouders omdat er niet veel goede ouders zijn—Ps. 127:3.
- B. Binnen een gezin moet er een sfeer zijn van liefde en tederheid; er moet oprechte liefde zijn—1 Tes. 2:7-8.
- C. Ouders moeten leren om vrienden voor hun kinderen te zijn; laat je kinderen zich niet van je verwijderen; maak jezelf niet ontoegankelijk; onthoudt dat vriendschap door communicatie wordt opgebouwd; het is niet aangeboren—Mt. 19:14.
- D. Wat kinderen het meest helpt is dat hun ouders tijd met hen doorbrengen; hoe meer tijd de ouders met hen doorbrengen, hoe beter:
 - 1. Soms moeten we ongedwongen gesprekken met hen hebben over uiteenlopende onderwerpen.
 - 2. Wij moeten hen toestaan om mee te doen met onze dagelijkse bezigheden en we behoren mee te doen met hun activiteiten.

Uittreksels uit de bediening:

Gods hart is om zijn economie uit te voeren. Zijn hart is niet dat we Hem altijd behagen en gelukkig maken, noch dat we goed, geestelijk, heilig of zegevierend moeten zijn. Hij verlangt noch naar een goed mens, noch naar een slecht mens, maar naar een God-mens. God heeft ons naar Zijn beeld geschapen en wilde dat we Zijn leven zouden nemen, dat wil zeggen de boom van het leven. Omdat we gevallen zijn, is God een mens geworden om ons te redden, om ons te verlossen. Hij stierf een allesomvattende dood voor ons, en Hij herrees om ons te verwekken door Gods leven en natuur in ons te geven, waardoor we God in het leven en in de natuur zijn, maar niet in de Godheid.

We moeten de Bijbel niet beschouwen als een boek dat ons leert een goed mens of een geestelijk mens te zijn. De Bijbel onthult dat God wil dat we een “Christus-mens” zijn. Een christen zijn is een Christus-man zijn, een man van Christus.

We moeten onder de indruk zijn van het feit dat de vervulling van Gods economie onze

EUROPESE CONFERENTIE VOOR OUDERS

samenwerking vereist. Samenwerken met God betekent samen met God gebonden zijn. We kunnen een driebenig ras ter illustratie gebruiken. De lopers in zo'n race moeten in paren lopen, waarbij elke partner één been aan één van de benen van zijn partner gebonden heeft. Om te kunnen rennen moeten de partners met elkaar samenwerken en zich niet zelfstandig bewegen. Dit is een beeld van het juiste christelijke leven. Christen zijn is samen met Christus gebonden zijn en één leven met Hem hebben.

Bij de geboorte van Samuël was de samenwerking van Hanna met God betrokken. Het oude priesterschap was muf en tanend geworden en God wilde een ander begin hebben. Voor Samuëls geboorte heeft God dingen achter de schermen in gang gezet. Aan de ene kant sloot Hij Hanna's schoot op, aan de andere kant bereidde Hij een provocateur voor (1 S. 1:5-7). Dit dwong Hanna om te bidden dat de Heer haar een mannelijk kind zou geven. In haar gebed legde zij een gelofte af en zei: "O Jehova van de heerscharen, als U inderdaad naar de kwelling van Uw dienstmaagd kijkt en mij gedenkt en Uw dienstmaagd niet vergeet, maar aan Uw dienstmaagd een mannelijk kind geeft, dan zal ik hem aan Jehova geven voor alle dagen van zijn leven, en er zal geen scheermes op zijn hoofd komen" (vs. 11). Dit gebed is niet door Hanna ingewijd, maar door God. God koos Hanna omdat ze bereid was met Hem samen te werken. God verhoorde haar gebed en opende haar schoot, en Hanna werd verwekt en droeg een zoon (vs. 20). Toen bood zij volgens haar gelofte haar zoon aan God aan en plaatste hem onder de hoede van Eli. Hieruit blijkt dat Hanna, de moeder van Samuël, zeer veel met God heeft samengewerkt. Haar geval toont ons het soort personen dat God vandaag verwacht te hebben. (*Life-study of 1 & 2 Samuel*, pp. 5, 6)

* * *

De ark was een soort Christus als de belichaming van God. Het betekende ook Christus als de aanwezigheid van de Drie-enige God om bij zijn volk te zijn voor de uitvoering van zijn economie om zijn koninkrijk op aarde te vestigen. Het naar buiten brengen van de ark was alleen maar het naar buiten brengen van de aanwezigheid van God. Toen de kinderen van Israël zich met de ark van de berg Sinai begonnen te bewegen, offerde Mozes een gebed aan God en zei: "Sta op, o Jehova, en laat uw vijanden verstrooid raken" (Numeri 10:35). De ark nam de leiding om verder te reizen. De beweging van de ark was een beeld van Gods beweging op de aarde.

In 1 Samuël 4 waren de oudsten van Israël eigenlijk God aan het usurperen. Op dat moment was God niet van plan om te bewegen. De kinderen van Israël hadden geen enkele gedachte of zorg voor Gods economie, en het feit dat zij de ark naar buiten brachten, gaf aan dat zij zich God toe-eigenden voor hun veiligheid, vrede, rust en winst. Ze gebruikten God en dwongen Hem zelfs om met hen uit te gaan.

Vandaag de dag gebruiken veel christenen God door te bidden voor hun welvaart, gezondheid of familie zonder rekening te houden met Gods economie. Wanneer we God om Zijn genezing vragen, moeten we volledig verbonden zijn met Zijn economie. Als je ziek bent, moet je niet bidden voor genezing op de manier waarop je God overneemt. Integendeel, uit de diepte van je geest moet je zeggen: "Heer, ik ben hier niet op aarde voor mijn gezondheid, mijn welvaart, mijn kinderen of mijn werk. Ik ben hier voor uw economie. Wilt U nog steeds dat ik op aarde leef voor Uw economie? Ik heb Uw economie gezien, ik realiseer me dat U nazireeërs nodig heeft, en ik heb een hart om een nazireeër voor U te zijn. Als iemand die uit God is geboren en die het leven en de aard van God heeft, vraag ik U wat er in Uw hart omgaat." Als God van plan is dat u op aarde blijft leven voor zijn economie, zult u genezen worden, hetzij door een arts, hetzij op een andere manier. Het punt hier is dat we, in plaats van God te usurperen, moeten bidden, leven en personen zijn naar Gods hart en voor Zijn economie. (*Life-study of 1 & 2 Samuel*, pp. 22-23)

* * *

Om voor Christus te kunnen leven, moeten we bestaan. Zonder ons menselijk bestaan kunnen we niet leven voor Christus. Maar vandaag de dag geven de mensen in de gevallen wereld niets om hun bestaan; ze geven niet om het doel van hun bestaan. Bestaan is één ding, maar bestaan voor het

goddelijke doel is iets anders. Het doel dat God ons voor ons bestaan heeft opgedragen is om Christus te leven, om God uit te leven en om Gods getuigenis te hebben. Maar de mensen van deze wereld hebben alleen hun bestaan; ze hebben geen doel. Uiteindelijk maken ze van hun bestaan zelf het doel van hun bestaan. Ze weten niets anders dan het bestaan. Satan pakt het bestaan van de mens of van het menselijke leven op en gebruikt dit bestaan om mensen te usurperen, zodat de hele wereld zich vandaag de dag alleen nog maar bekommert om het bestaan, niet om Gods doel in het bestaan.

Alle dingen die nodig zijn voor ons menselijk bestaan moeten onder een goddelijke beperking staan. Alles wat onze behoefte te boven gaat wordt werelds, “Egyptisch”, iets van de Faraos, en het frustrereert ons van de economie van Gods doel. In alles moet Gods economie de doorslag geven. Ons leven moet niet zijn zoals dat van de “Egyptenaren”, het wereldse volk. We hebben een plek nodig om te leven, en we moeten ons huis schoonhouden. Maar als we doorgaan met onze schoonmaak als het tijd is om naar de bijeenkomst te gaan, wordt onze schoonmaak “Egyptisch”, iets anders dan de economie van Gods doel. We zijn op aarde niet voor de schoonmaak, maar voor een feest voor de Heer. Zelfs hoeveel tijd we met onze kinderen doorbrengen moet worden bepaald door Gods economie. Andere christenen mogen dan wel handelen als de mensen van de wereld, maar we moeten een heilig volk zijn, een afgescheiden volk.

Ons leven en ons bestaan zijn afhankelijk van de voorziening uit de hemelse bron, niet van de voorziening uit de wereld. Daarvoor hebben we het visioen nodig, en we hebben de uitoefening van ons geloof nodig. Mozes was een man met een groot geloof om twee miljoen mensen uit Egypte de woestijn in te leiden, waar geen aardse voorziening was voor hun menselijk bestaan. (*Life-study of Exodus*, p. 156)

* * *

De foto in deze verzen (1 S. 7:1-5) is erg mooi. Hier hebben we een volk dat terugkeert naar God en een mens - Samuël - die één was met God op aarde. We mogen zeggen dat Samuël de waarnemende God op aarde was. We kunnen tenminste zeggen dat Samuël de vertegenwoordiger was van de God in de hemel om over zijn volk op aarde te heersen. Als zo iemand begon Samuël te dienen.

Samuël was trouw aan God om te doen wat er in Gods hart en geest was. Zijn hele wezen en persoon, niet alleen zijn doen, leven en werken, waren volgens God. Samuëls wezen en Gods hart waren één. Daarom is het niet te veel om te zeggen dat Samuël, een mens volgens God, de waarnemende God op aarde was. Gods geest was Samuëls overweging. Hij had geen andere gedachte, overweging of gedachte. Zijn leven en werken waren voor het uitvoeren van wat in Gods hart was. Als gevolg daarvan was Samuël iemand die de eeuw veranderde.

In dit vervangende priesterschap zalft Samuël Saul en David tot koningen (10:1; 16:1, 13), zoals God heeft verordend dat hij voortdurend voor zijn gezalfde moet gaan (2:35b) om toezicht te houden op de koning, met inachtneming van wat de koning aan het doen was. Dit geeft aan dat Samuël, de waarnemende God op aarde, groter was dan de koning. Samuël kon zo gekwalificeerd worden omdat God hem al vele jaren perfectioneerde voor Zijn economie, niet voor iets anders.

Als Gods economie onder Zijn volk wordt uitgevoerd, zijn ze gezegend. Dit betekent dat ons welzijn, ons welzijn, geheel en al verbonden is met het uitvoeren van Gods economie. We moeten ons welzijn niet zoeken buiten Gods economie. Omdat dit verwaarloosd is en zelfs verloren is gegaan, moet het worden hersteld. Ik wil vooral tegen de jonge heiligen zeggen dat we niet mogen verwachten dat we welvaart voor onszelf hebben. Als heiligen in het herstel van de Heer mogen we eerder verwachten dat de Heer door ons heen zoveel mogelijk zal doen om Zijn economie te verwezenlijken. Dan zullen we gezegend zijn. (*Life-study of 1 & 2 Samuel*, pp. 27-30)

* * *

De gemeente kan niet doorgaan als ouders niet het gevoel hebben dat ze worden toevertrouwd. We willen niet dat onze kinderen worden gered van de wereld. Stel dat we kinderen krijgen, ze verliezen aan de wereld en dan proberen ze terug te redden. Als we dit laten gebeuren, zal het

EUROPESE CONFERENTIE VOOR OUDERS

evangelie nooit tot het uiterste van de aarde worden verkondigd. Onze kinderen hebben veel geleerd en we hebben jarenlang voor ze gezorgd. Deze kinderen moeten tenminste tot de Heer worden gebracht. We hebben het mis als we niet voor onze kinderen zorgen. Vergeet niet dat het de verantwoordelijkheid van de ouders is om ervoor te zorgen dat hun kinderen op de juiste manier worden behandeld.

Geef me de vrijheid om dit woord te zeggen. Door de hele kerkgeschiedenis heen is het grootste falen onder christenen het falen in het ouderschap. Dit is iets waar niemand veel om geeft. De kinderen zijn jong, ze zijn in jouw handen en kunnen zelf niet veel doen. Als je los bent van jezelf, ben je ook los van hen. We moeten ons realiseren dat ouders zelfbeheersing moeten uitoefenen en hun eigen vrijheid moeten opofferen. God heeft een menselijk lichaam, samen met zijn ziel, in onze handen gelegd. Als we geen zelfbeheersing uitoefenen en onze vrijheid niet opgeven, zullen we het in de toekomst moeilijk hebben om aan onze God te antwoorden.

KINDEREN OPVOEDEN IN DE DISCIPLINE EN VERMANING VAN DE HEER

Je moet je kinderen opvoeden in de discipline en de vermaning van de Heer (Ef. 6:4). De discipline van de Heer vertelt een persoon hoe hij zich moet gedragen. Je moet je kinderen als christenen beschouwen, niet als heidenen. De discipline van de Heer vertelt een persoon hoe hij zich als christen moet gedragen. De Heer wil dat al onze kinderen christenen worden. Hij heeft niet de bedoeling dat een van hen een niet-Joods of een niet geredde persoon is. Je moet op hen allemaal plannen maken om niet alleen christenen te worden, maar ook goede christenen. Je moet hen vertellen wat een goede christen is door hen de discipelschap van de Heer te leren. Hier moeten we kort een aantal punten behandelen.

Kinderen helpen om de juiste dingen na te streven

Het grootste ding van een kind is zijn aspiraties. Elk kind heeft een aspiratie als het jong is. Als de overheid elk kind zijn visitekaartje zou laten drukken, denk ik dat veel kinderen 'president', 'voorzitter' of 'koningin' zouden drukken. Ouders moeten hun kinderen helpen om de juiste aspiraties te hebben. Als je van de wereld houdt, zullen je kinderen waarschijnlijk de president, een miljonair of een grote academicus willen zijn. Hoe u leeft heeft invloed op de aspiraties van uw kind. Ouders moeten leren om de ambities van hun kinderen in de juiste richting te sturen. Ze moeten ernaar streven een liefhebber van de Heer te zijn. Ze moeten niet streven naar liefde voor de wereld. Je moet zo'n ambitie in hen cultiveren terwijl ze jong zijn. Laat hen zien dat het een eerbaar iets is om voor de Heer te sterven, dat het een kostbaar iets is om een martelaar voor de Heer te zijn. Je moet een voorbeeld voor hen zijn, en je moet hen vertellen wat je ambities zijn. Vertel hen wat je wilt zijn als je de kans krijgt. Vertel ze wat voor soort christen je wilt zijn. Zo kun je hun ambities in de juiste richting sturen. Hun doelen zullen veranderen, en ze zullen weten wat nobel is en wat kostbaar.

De trots van kinderen niet aanmoedigen

Kinderen hebben nog een ander probleem: ze zijn niet alleen ambitieus en ambitieus, maar ook trots op zichzelf. Ze kunnen opscheppen over hun eigen slimheid, vaardigheid of welbespraaktheid. Een kind kan veel dingen vinden om over op te scheppen. Hij kan denken dat hij een heel bijzonder persoon is. Ouders moeten hen niet ontmoedigen, maar ze moeten ook hun trots niet cultiveren. Veel ouders cultiveren de trots van hun kinderen en moedigen hen aan om achter ijdele roem dingen aan te gaan door hen te complimenteren in het bijzijn van andere mensen. We zouden hen moeten zeggen: "Er zijn veel kinderen die net als jij zijn in deze wereld." Probeer hun trots niet aan te moedigen. We moeten kinderen verlichten volgens de discipline en de vermaning van de Heer. Ze moeten in staat zijn om te denken, te spreken en alle vaardigheden te leren. Maar je moet ze vertellen dat er velen zijn die op hen lijken in deze wereld. Vernietig hun eigenwaarde niet, maar laat ze niet trots worden. Je hoeft hun eigenwaarde niet te kwetsen, maar je moet ze wel op hun trots wijzen.

Veel jongeren verlaten hun huis alleen maar om erachter te komen dat ze tien of twintig jaar in de wereld moeten doorbrengen om te leren hoe ze de dingen goed moeten doen. Tegen die tijd is het te laat. Veel jongeren hebben thuis een wild humeur. Ze zijn zo trots dat ze niet goed kunnen werken. We willen niet dat onze kinderen ontmoedigd raken, maar we willen ook niet dat ze trots zijn of denken dat ze iemand zijn.

Kinderen leren om tegenslag te accepteren en nederigheid te leren

Een christen moet weten hoe hij anderen moet waarderen. Het is gemakkelijk om te winnen, maar het is moeilijk om een nederlaag te accepteren. We kunnen kampioenen vinden die nederig zijn, maar het is zeldzaam om verliezers te vinden die niet bitter zijn. Dit is geen christelijke houding. Degenen die op sommige gebieden goed zijn, moeten leren om nederig te zijn en niet opschepperig. Tegelijkertijd moet iemand die verslagen is, leren zijn nederlaag te accepteren. Kinderen zijn erg competitief. Het is goed voor hen om competitief te zijn; ze willen winnen bij balsporten, baanwedstrijden en in hun schoolwerk. Je moet ze laten zien dat het goed voor ze is om goed te studeren op school, maar ze moeten leren om nederig te zijn. Moedig ze aan om nederig te zijn. Zeg hen dat er veel andere studenten zijn die misschien beter zijn dan zij. Als ze verslagen zijn, moet je ze leren om hun nederlaag met gratie te accepteren. Het probleem van een kind heeft vaak te maken met deze houdingen. Na een wedstrijd is de winnaar trots, terwijl de verliezer zal klagen dat de scheidsrechter niet eerlijk was of dat hij de verkeerde beoordeling had gemaakt omdat de zon in zijn gezicht scheen. Je moet ze helpen om een nederig karakter te ontwikkelen. Ze moeten onder christelijke vermaning staan en een christelijk karakter ontwikkelen. Ze kunnen winnen, en als ze verliezen kunnen ze ook anderen waarderen. Een nederlaag toegeven is een deugd. De Chinezen hebben een groot gebrek aan deze deugd. De meeste Chinezen geven anderen de schuld als ze verslagen zijn, in plaats van toe te geven met genade. Je moet je kinderen grootbrengen in de discipline en de vermaning van de Heer.

Veel kinderen zeggen dat hun leraar favoriet is als anderen het goed doen op toetsen. Als ze het zelf niet goed doen, zeggen ze dat hun leraar ze niet leuk vindt. Hier zien we de noodzaak van nederigheid. Christenen moeten de deugd hebben om de nederlaag te accepteren. Als anderen goed zijn, moeten we onmiddellijk zeggen dat ze goed zijn. We moeten ook de nederlaag accepteren en toegeven dat anderen slimmer, harder werken, of beter zijn dan wij. Het is een christelijke deugd om een nederlaag te accepteren. Als we winnen, moeten we niet op alle anderen neerkijken. Deze houding is een christen onwaardig. Als anderen beter zijn dan wij, moeten we ze waarderen. Anderen kunnen hoger springen of sterker zijn dan wij. We moeten onze kinderen opleiden om prestaties in anderen te erkennen, terwijl ze nog thuis bij ons wonen. Deze training zal hen helpen zichzelf te begrijpen als ze als christen opgroeien. We moeten onszelf kennen en degenen die beter zijn dan wij waarderen. Als onze kinderen zo zijn, zal het voor hen gemakkelijk zijn om geestelijke dingen te ervaren.

Kinderen leren om te kiezen

Ik hoop dat we hier aandacht aan zullen besteden. In veel opzichten moeten we onze kinderen onderwijzen volgens de discipline van de Heer. Vanaf hun jeugd moeten we hen de kans geven om hun eigen keuzes te maken. We moeten niet elke keuze voor hen maken tot ze achttien of twintig jaar oud zijn. Als we dat doen, is het voor hen onmogelijk om beslissingen te nemen als ze opgroeien. We moeten hen altijd de kans geven om beslissingen te nemen. Geef ze de kans om te kiezen wat ze leuk vinden en wat ze niet leuk vinden. We moeten ze laten zien of hun keuzes juist zijn. Geef ze de kans om te kiezen en laat ze dan de juiste keuze zien. Laat ze het zelf zien. Sommigen vinden het leuk om korte jurken te dragen. Sommigen geven de voorkeur aan één soort kleur, terwijl anderen een ander soort kleur verkiezen. Laat ze zelf de keuzes maken.

Sommige mensen geven hun kinderen niet de kans om keuzes te maken. Het gevolg is dat wanneer hun kinderen in de twintig zijn en met iemand trouwen, ze niet weten hoe ze het hoofd moeten zijn.

Je kunt ze vertellen dat de man het hoofd van de vrouw is, maar ze zullen niet weten hoe ze het hoofd moeten zijn. Je moet ze niet laten wachten tot ze getrouwd zijn om erachter te komen dat ze niet weten hoe ze het hoofd moeten zijn. Als het al mogelijk is, geef uw kinderen dan voldoende gelegenheid om beslissingen te nemen. Als ze opgroeien, zullen ze weten wat ze moeten doen. Ze zullen weten wat er mis is en wat goed is. Geef een kind de kans om keuzes te maken vanaf het moment dat hij jong is. Ik zal een woord zeggen tegen iedereen die kinderen heeft: “Geef ze een kans om te kiezen.” Anders zullen veel Chinese kinderen beschadigd raken als ze opgroeien. De schade manifesteert zich vaak als de kinderen tussen de achttien en twintig jaar oud zijn. Ze handelen op deze leeftijd op onverantwoorde manier omdat ze nooit zijn opgeroepen tot het maken van keuzes. We moeten onze kinderen onderwijzen volgens de discipline van de Heer. We moeten onze kinderen leren om keuzes te maken in plaats van alle keuzes voor hen te maken. We moeten onze kinderen laten weten of ze de juiste keuzes hebben gemaakt.

Kinderen leren voor dingen te zorgen

We moeten onze kinderen ook leren hoe ze met dingen om moeten gaan. We moeten hen de kans geven om voor hun persoonlijke bezittingen te zorgen, om hun eigen schoenen, sokken en andere zaken te beheren. Geef ze een beetje instructie en laat ze dan proberen de dingen zelf te beheren. Laat ze weten hoe ze de dingen vanaf hun jeugd moeten aanpakken. Sommige kinderen hebben een slechte start omdat hun vaders blindelings van ze houden en niet weten hoe ze ze moeten trainen. Als christenen moeten we onze kinderen opleiden om goed met hun dingen om te gaan.

Ik geloof dat als de Heer ons genadig is, we de helft van onze toename zullen krijgen van onze eigen kinderen en de andere helft van de “zee” (d.w.z. de wereld). Als alle toename uit de zee komt en geen enkele uit onze eigen kinderen, zullen we geen sterke gemeente hebben. De generatie van Paulus zou direct van de wereld gered kunnen worden, maar de generatie na Paulus, mannen als Timoteüs, kwamen via hun familie binnen. We kunnen niet verwachten dat onze aanwas altijd uit de wereld komt. We moeten verwachten dat de tweede generatie, mannen als Timothy, uit onze eigen familie komt. Gods evangelie redt de mensen van de wereld, maar we moeten ook mensen als Timoteüs binnenhalen. Voordat de gemeente rijk zal zijn, moeten er grootmoeders als Lois en moeders als Eunice zijn die hun kinderen opvoeden, opbouwen en grootbrengen in de discipline van de Heer. Als er geen zulke mensen zijn, zal de gemeente nooit rijk zijn. We moeten onze kinderen de kans geven om de dingen uit hun jeugd te beheren. We moeten hen de kans geven om de dingen zelf te leren regelen. Houd regelmatig gezinsbijeenkomsten en laat de kinderen beslissingen nemen. Als we het meubilair moeten herschikken, betrek hen dan bij de herinrichting. Als we de kast moeten herinrichten, betrek ze dan bij de herinrichting. Leer hen de dingen te beheren. Of we nu dochters of zonen hebben, we moeten ze leren om dingen te beheren. Dan worden ze in de toekomst een goede man of een goede vrouw.

Wat is onze situatie vandaag? Meisjes moeten door hun moeder worden verzorgd. Maar veel moeders zorgen niet voor hen, en de last wordt overgedragen aan de gemeente. Jongens zouden door hun vaders moeten worden verzorgd. Maar veel vaders zorgen niet voor hen, en de last wordt ook doorgegeven aan de gemeente. Als gevolg daarvan verdubbelt de zakelijke last van de gemeente, als mannen worden gered en in de gemeente worden gebracht. Dit komt omdat degenen die ouders zijn niet goed leven als christelijke ouders. Nadat de gemeente het evangelie heeft verkondigd en de mannen heeft gered, moet zij zich bezighouden met allerlei gezinsproblemen die met deze mannen samenhangen. Maar als ouders verantwoordelijk zijn voor de juiste verzorging van hun kinderen, en als de kinderen in de gemeente worden opgevoed, is de gemeente voor de helft van haar lasten verlost. In Sjanghai heb ik vaak het gevoel gehad dat de werkers de vele zaken die zij behandelen niet zouden moeten afhandelen; die zaken zouden door de ouders moeten worden afgehandeld. De ouders leren hun kinderen niet goed, en deze kinderen drijven de wereld in. Het gevolg hiervan is dat we hen moeten redden van de wereld en de last van het lesgeven aan hen zelf moeten oppakken. Dit schept veel werk voor de gemeente.

DE SFEER BINNEN HET GEZIN IS EEN SFEER VAN LIEFDE

De sfeer in de familie moet er een zijn van liefde. Sommigen worden psychologisch abnormaal of teruggetrokken omdat ze thuis geen liefde hebben.

De manier waarop een kind opgroeit hangt af van de sfeer in zijn familie. Als een kind geen verzorgende liefde krijgt terwijl hij opgroeit, zal hij koppig, individualistisch en opstandig worden. Veel mensen kunnen niet opschieten met anderen in hun volwassen leven omdat ze als kind geen liefde in het gezin hebben ervaren. Ze zagen alleen ruzies, ruzies en gevechten in het gezin. Kinderen uit zulke gezinnen groeien abnormaal op. Degenen die uit zulke abnormale gezinnen komen, groeien zeker op tot eenzame mensen. Ze zullen vijandig staan tegenover anderen. Omdat ze zich in hun hart minderwaardig voelen, proberen ze hun zelfbeeld op te krikken door zichzelf beter te beschouwen dan anderen. Iedereen die een minderwaardigheidscomplex heeft, heeft de neiging om zichzelf te verheffen. Dit is hun middel om hun eigen minderwaardigheid te compenseren.

Veel slechte elementen in de samenleving, zoals rovers en rebellen, komen uit gezinnen die geen liefde kennen. Hun persoonlijkheid raakt verwrongen en ze keren zich tegen hun medemens als ze opgroeien. Als ze naar de gemeente komen, brengen ze hun problemen met zich mee. Ik heb het gevoel dat de helft van het werk van de gemeente gedaan kan worden door goede ouders. Maar dit werk valt vandaag de dag op onze schouders omdat er weinig goede ouders zijn. Nieuwe gelovigen moeten zien dat ze hun kinderen op een goede manier behandelen. Een gezin moet gevuld zijn met een sfeer van liefde en tederheid. Er moet echte liefde zijn. Kinderen die uit zulke gezinnen opgroeien, zullen normale personen worden.

Ouders moeten leren om vrienden te zijn voor hun kinderen. Laat uw kinderen nooit afstand nemen van u. Maak jezelf nooit ongenaakbaar. Vergeet niet dat vriendschap gebaseerd is op communicatie; het komt niet door geboorte. U moet leren uw kinderen te benaderen. Help ze graag, zodat ze je kunnen vertellen wanneer ze problemen hebben en je raad kunnen vragen wanneer ze zwak zijn. Ze moeten niet naar anderen toe gaan als ze zwak zijn. Ze moeten in staat zijn om u te vertellen wat hun successen zijn en wat hun mislukkingen zijn. Je moet hun goede vriend zijn, de aanspreekbare en behulpzame voor hen. Ze zouden naar je moeten kijken als ze zwak zijn en gemeenschap met je moeten hebben als ze succesvol zijn. We moeten vrienden voor hen zijn. Als ze zwak zijn, moeten ze bij ons kunnen komen voor hulp. We moeten geen rechter op de troon zijn, maar een hulp voor hen. We moeten er zijn wanneer ze hulp nodig hebben, en we moeten met hen kunnen gaan zitten en problemen met hen bespreken. Ze moeten ons als vrienden om raad kunnen vragen. In een gezin moeten de ouders zoveel vertrouwen in hun kinderen hebben dat ze hun vrienden worden. Als een ouder dit doet, zal hij of zij het juiste hebben gedaan.

Je moet deze les leren van de tijd dat de kinderen jong zijn. Hoe dierbaar en dichtbij je kinderen zijn, hangt af van hoe je ze de eerste twintig jaar van hun leven behandelt. Als ze de eerste twintig jaar van hun leven niet bij je in de buurt zijn, zullen ze niet bij je in de buurt zijn als ze dertig of veertig jaar oud zijn. Ze zullen steeds verder van je afdrijven. Veel kinderen houden er niet van om in de buurt van hun ouders te zijn. Ze zijn geen vrienden voor hen en er is geen lieve relatie tussen hen. Ze gaan naar hun ouders als ze problemen hebben op een manier die lijkt op een crimineel die voor de rechter gaat. Je moet zodanig werken dat je kinderen eerst je advies komen vragen als ze problemen hebben. Ze moeten zich op hun gemak voelen om je in vertrouwen te nemen. Als u dit kunt bereiken, zult u weinig problemen in uw gezin vinden. In feite worden alle problemen opgelost. (*Messages for Building Up New Believers*, vol. 2, pp. 522-523, 536, 537-541, 544-546)

* * *

Vraag: Hoe kan een oudere die een vader is, voor zijn familie zorgen en ook altijd beschikbaar zijn om de heiligen te helpen?

Antwoord: Het is moeilijk om een opziener te zijn. Het meest nuttige voor kinderen is dat hun ouders tijd met hen doorbrengen. Bij hen zitten, observeren wat ze doen en hen instrueren is de beste aanmoediging voor hen en voorkomt dat ze inactief zijn. Soms moeten we vrijuit met hen

EUROPESE CONFERENTIE VOOR OUDERS

praten over uiteenlopende onderwerpen. Als we dat doen, zullen ze blij zijn. Alle kinderen vinden het leuk om te leren. De behoefte met onze kinderen is eindeloos. Hoe meer tijd we met hen doorbrengen, hoe beter. We moeten hen toestaan om deel te nemen aan onze dagelijkse activiteiten, en we zouden hen moeten vergezellen in hun activiteiten. Maar er moet ook een oudere beschikbaar zijn om de heiligen te helpen. Om voor deze beide behoeften te zorgen, moeten we leren om met de Heer in gemeenschap te treden en Zijn leiding te volgen. Wat ik heb gedeeld met betrekking tot het oudstenschap zijn principes. We hebben de leiding van de Heer nodig voor specifieke situaties. (*Basic Principles Concerning the Eldership*, pp. 57-58)